

Smlouva o dílo

V případě pokynu objednatele, u něhož byla nevhodnost zjištěna až dodatečně, nastává stejná situace jako u skrytých vad objednatelem dodaného materiálu; za tyto nedostatky nese - objektivně - odpovědnost zhotovitel. Povinnost upozornit na nevhodnost pokynů je povinností objektivní, neboť zhotovitel nese následky jejího nesplnění i tehdy, jestliže o nevhodnosti nevěděl (nemohl vědět). Zákonným důsledkem nesplnění této povinnosti je pak odpovědnost za vady zhotovené věci podle § 645 odst. 2 obč. zák.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 33 Cdo 4142/2008, ze dne 17.6.2011)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobce M. O., zastoupeného Mgr. A. P., advokátkou se sídlem v M. T., proti žalovanému Ing. R. K., s místem podnikání S., zastoupenému JUDr. I. M., advokátkou se sídlem v B., o odstranění vad díla, vedené u Okresního soudu ve Svitavách pod sp. zn. 9 C 142/2002, o dovolání žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové-pobočky v Pardubicích ze dne 20. května 2008, č. j. 22 Co 27/2008-403, tak, že dovolání zamítl.

Z odůvodnění :

Rozsudkem ze dne 10. června 2004, č. j. 9 C 142/2002-211, Okresní soud ve Svitavách uložil žalovanému povinnost odstranit vady díla na domě č. p. 540, který je postaven na stavební parcele č. 830 v obci a katastrálním území H., uvedené v soupisu vad díla vyhotoveném dne 25. 10. 2001 soudním znalcem P. D., a to vady uvedené v bodě 4 až 23 tohoto soupisu odstraněním stávající konstrukce podlah a příček v domě č. p. 540 v katastrálním území H., odstraněním stávajícího násypu a provedením nové konstrukce násypu z vhodného a dostatečně zhutnělého materiálu a zhotovením nových podlah a příček dle projektové dokumentace na stavbu „Rodinný dům SYL 15 - H.“, kterou vypracoval S. - projektování staveb, zakázka č. 11/1998, včetně podlahového vytápění a dlahy, vyklizení veškerého stavebního materiálu z domu a jeho okolí a vymalování bytu a vadu uvedenou v bodu 1 tohoto soupisu vad odstraní výměnou zpětné kanalizační klapky, a rozhodl o nákladech řízení.

Krajský soud v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích usnesením ze dne 6. ledna 2005, č. j. 22 Co 300/2004-235, rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Uložil mu, aby zjistil, co bylo předmětem smlouvy o dílo v situaci, kdy žalovaný zahájil stavební činnost na již rozestavěné stavbě budoucího rodinného domu. Současně mu vytkl, že enunuciát nevyhovuje požadavku přesnosti, určitosti a srozumitelnosti, aby mohl být materiálně vykonatelný, neboť výrok rozsudku odkazuje na soupis vad a projektovou dokumentaci, které nejsou jeho součástí.

Rozsudkem ze dne 13. června 2006, č. j. 9 C 142/2002-285, Okresní soud ve Svitavách pro dílčí zpětvzetí žaloby částečně zastavil řízení o odstranění některých vad díla (výrok I.) a ve zbývajícím rozsahu žalobu zamítl (výrok II.). Současně rozhodl o nákladech řízení účastníků a státu (výroky III. a IV.). Uzavřel, že smlouva o dílo ze dne 23. 3. 1999 je neplatná pro neurčitost, neboť nebyl nezaměnitelným způsobem vymezen předmět díla a rozsah stavebních prací, které měl žalovaný pro žalobce provést, a tyto nedostatky smlouvy nelze odstranit ani s přihlédnutím k vypracované projektové dokumentaci.

Usnesením ze dne 15. března 2007, č. j. 22 Co 545/2006-315, Krajský soud v Hradci Králové-pobočka

v Pardubicích zrušil rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích II., III. a IV. a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Neztotožnil se se závěrem, že smlouva o dílo je neplatná. V písemné formě zachycená smlouva ze dne 23. 3. 1999 obsahuje všechny podstatné náležitosti smlouvy o zhotovení věci na zakázku. Mimo okruh účastníků smlouvy, dohody o ceně díla a způsobu jejího zaplacení byl řádně dohodnut i předmět díla. O tom, jaký dům měl být postaven, nebylo mezi účastníky sporu, a to již proto, že před uzavřením smlouvy měl žalovaný k dispozici projektovou dokumentaci domu a byl seznámen se stavem staveniště. Jeho závazek spočíval v dostavbě rodinného domu podle projektové dokumentace.

Okresní soud ve Svitavách (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 13. listopadu 2007, č. j. 9 C 142/2002-378, uložil žalovanému povinnost odstranit vady díla na domě čp. 540 postaveném na stavební parcele č. 830 v obci a k. ú. H., spočívající „v uložení kanalizační přípojky v zámrazné hloubce, poklesu betonové podlahy v dětském pokoji, která je narušena vlasovými trhlinami, vodorovné trhlině v příčce mezi dětským pokojem a jídelnou, od dveří k obvodové zdi ve výšce 180 cm, v tloušťce 2 mm, vodorovné trhlině, v příčce mezi dětským pokojem a jídelnou od dveří k obvodové zdi, ve výšce 15 cm, u obvodové zdi rozevřené na 3-4 mm, poklesu podlahy jídelny o 4 mm (zřejmě na rozevřené spáře mezi dlažbou a soklem), svislé trhlině v rohu kuchyně mezi příčnou a vnější stěnou (poklesu příčky mezi kuchyní a zádveřím), šikmé trhlině na příčce mezi obývacím pokojem a ložnicí v délce 3,5 m, rozevřené až na 4 mm (poklesu příčky), poklesu podlahy v obývacím pokoji v jihozápadním rohu místnosti až o 8 mm (zřejmě spáře mezi podlahou a soklem obvodové stěny), svislé trhlině na nadezdívce nad průvlakem mezi obývacím pokojem a kuchyní v délce 80 cm, rozevřené na 1-2 mm, vlasové trhlině v předsíni kolem zárubně dveří do koupelny, plísňe do výšky 15 cm na příčce v koupelně, trhlině v ložnici v rohu místnosti mezi obvodovou stěnou a příčkou ke koupelně (šikmá vlasová trhlina a plíseň do výšky 15 cm na této příčce), svislé trhliny v koupelně v rohu mezi obvodovou stěnou a příčkou v ložnici, výškového posunutí obkladů až o 8 mm, poklesu příčky, poklesu podlahy v koupelně při vnější zdi až o 3 mm, poklesu vany v koupelně, netěsnosti odpadního potrubí pod vanou v koupelně, vodorovné trhlině v zádveři na příčce vlevo vedle dveří do komory ve výšce 180 cm, svislé trhlině v zádveři na příčce ke koupelně a plísňe v zádveři do výšky 15 cm na příčce ke koupelně“ a rozhodl o nákladech řízení. To, zda žalovaný mohl či měl zjistit při vynaložení veškeré odborné péče nevhodnost staveniště či pokynů daných žalobcem soud prvního stupně považoval „spíše“ za otázku právní než skutkovou; zamítl proto důkazní návrh žalovaného na vypracování znaleckého posudku, který by tuto otázku zodpověděl. Vázán právním názorem odvolacího soudu vyšel ze zjištění, že účastníci uzavřeli dne 23. 3. 1999 smlouvu o dílo, jejímž předmětem byla dostavba typového rodinného domu podle projektové dokumentace, kterou měl žalovaný k dispozici. V záruční době se na domě projevila celá řada vad, jež jsou popsány v soupisu vad vyhotoveném P. D. Žalobce vady díla reklamoval nejprve dopisem ze dne 11. 7. 2001, přičemž dosud zjištěné vady popsal a domáhal se slevy z ceny. Podáním ze dne 8. 11. 2001 upřednostnil požadavek na jejich odstranění. Vycházejí ze závěrů znaleckého posudku Ing. P. a posudku jeho konzultanta Doc. Ing. J. M., CSc., označil za jednoznačnou příčinu vzniklých vad nesprávné provedení násypu uvnitř základů objektu, tj. použití nevhodných zásypových materiálů, neuhutnění zásypových vrstev a nesprávně uložené výztuže konstrukce podlahy. S odkazem na § 645 odst. 2 zákona č. [40/1964](#) Sb., občanského zákoníku ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obč. zák.“), zdůraznil, že žalovaný (jako zhotovitel) odpovídá za vady díla zapříčiněné vadností materiálu dodaného objednatelem (žalobcem) a za vady, jejichž příčinou byly nevhodné pokyny objednatele, jestliže jej na tyto skutečnosti neupozornil. Na základě závěrů vyjádřených v R 2/78 nelze totiž pominout, že jde o odpovědnost objektivní, což znamená, že zhotovitel odpovídá za vady díla bez ohledu na to, zda jejich vznik zavínil, a zprostit se této odpovědnosti může pouze tehdy, jestliže objednatel na shora uvedené skutečnosti upozornil. Pro souzenou věc to znamená, že neupozornil-li žalovaný na nevhodnost žalobcem dodaného materiálu, na jeho nevhodné pokyny při zhotovování díla, popř. na to, že dílo by mohlo být postaveno na nevhodném podloží, nemůže se odpovědnosti za vady díla zprostit.

Krajský soud v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích rozsudkem ze dne 20. května 2008, č. j. 22 Co 27/2008-403, rozsudek soudu prvního stupně potvrdil a rozhodl o nákladech odvolacího řízení. Uzavřel, že soud prvního stupně úplně zjistil skutkový stav věci a přílehavě věc právně posoudil. K námitkám žalovaného zopakoval právní argumentaci soudu prvního stupně založenou na principu objektivní odpovědnosti zhotovitele za vady díla (zhotovené věci) podle § 645 obč. zák a jeho možnosti se jí zprostit. Obrana žalovaného založená na tom, že nemohl objektivně zjistit nevhodnost materiálu ani pokynů objednatele (vystavět rodinný dům na již zčásti „zhotovených základech“) a žalobce na tyto skutečnosti tedy upozornit, nemůže obstát. K jeho tíži jako profesionála v oboru musí jít okolnost, že pokračoval v zahájené stavbě, aniž se - na základě svých odborných znalostí a schopností - přesvědčil o vhodnosti dosud provedených prací a stavebních konstrukcí pro dokončení díla. Vycházejí z uvedeného východiska odvolací soud nedoplňoval dokazování, neboť soudem ustanovený znalec bez větších problémů zjistil nevhodnost existujících „základů“ ke stavbě rodinného domu a nebylo pochyb o tom, že zjištění o vhodnosti rozestavěného díla ke stavbě domu nebylo nemožné, neúměrně složité, popř. finančně náročné.

V dovolání, jehož přípustnost dovozuje z § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř., žalovaný (dále též „dovolatel“) namítá, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci [§ 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř.]. Prosazuje názor, že ze samotné existence písemného dokumentu ze dne 23. 3. 1999 označeného za smlouvu o dílo (dále jen „smlouva“) vyplývá skutečnost, že si účastníci smlouvy dohodli, že jejich smlouva bude uzavřena písemně. Za tohoto stavu předmět plnění písemně uzavřené smlouvy - byl-li vymezen jako „výstavba rodinného domku“, aniž byla provedena jeho bližší specifikace např. odkazem na konkrétní projektovou dokumentaci a parcelní číslo pozemku, na kterém má být postaven - je neurčitý a smlouva je v důsledku toho jako celek neplatná. Dovolatel tak nemůže odpovídat za vady díla zhotoveného na základě neplatné smlouvy. Jen z toho, že prováděl pro žalobce následně stavbu podle projektové dokumentace, nelze dovodit, že projevená vůle smluvních stran (v okamžiku uzavírání smlouvy) byla shodná a určitá. Má zato, že nemůže podle § 645 odst. 2 obč. zák. odpovídat za skryté vady části stavby, které neprováděl, tj. základových prací spočívajících ve volném rozprostření násypu uvnitř základů objektu, v nedostatečném zhutnění zásypu, v neprovedení skřívky vrchních humózních vrstev terénu a v nevhodném uložení výztuže konstrukcí podlahy. Žalobce mu předal téměř hotové základové konstrukce rodinného domu, na kterém se v průběhu záruční doby projeví skryté vady, jež měly za následek vznik poruch na výsledku jeho stavební činnosti. Odpovědnost za tyto skryté vady nese předchozí zhotovitel. Rozhodnutí odvolacího soudu, je-li založeno na závěru, že dovolatel mohl zjistit nevhodnost již zhotovených základů pro výstavbu zbývajících částí stavby rodinného domu, vychází ze skutkového zjištění, které nemá podle obsahu spisu v podstatné části oporu v provedeném dokazování (§ 241a odst. 3 o. s. ř.). Neobstojí argument, že zjistil-li vady soudní znalec, mohl je žalovaný jako profesionál (při vynaložení veškeré odborné péče) zjistit také. Odvolacímu soud v té souvislosti vytýká, že řízení zatížil vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci [§ 241a odst. 2 písm. a) o. s. ř.], neboť nezjišťoval, zda mohl zjistit skryté vady dosud zhotovených základových konstrukcí; znalecký posudek měl dát odpověď rovněž na otázku míry spoluodpovědnosti žalobce na vzniku vytčených vad díla. S tímto odůvodněním dovolatel navrhl zrušit rozsudek odvolacího soudu a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

Dovolání bylo podáno včas k tomu oprávněnou osobou a je přípustné podle § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř.

Nejvyšší soud proto rozhodnutí odvolacího soudu přezkoumal, vázán uplatněnými dovolacími důvody včetně toho, jak byly obsahově vymezeny (§ 242 odst. 3 o. s. ř.).

Podle § 241a odst. 4 o. s. ř. v dovolání nelze uplatnit nové skutečnosti nebo důkazy ve věci samé.

Při zjišťování skutkového stavu věci může soud vycházet toliko z důkazů, které byly označeny

nejpozději v odvolacím řízení. V dovolacím řízení, jehož účelem je přezkoumání správnosti rozhodnutí odvolacího soudu, se dokazování ve věci neprovádí. Proto v něm nelze ani úspěšně uplatňovat nové skutečnosti nebo nové důkazy, tj. takové skutečnosti či důkazy, které nebyly uvedeny v řízení před soudem prvního stupně ani soudem odvolacím (k tomu srovnej usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 8. 1995, sp. zn. 6 Cdo 114/94, publikované v časopisu Právní rozhledy 6/1996). Teprve v dovolacím řízení přišel žalovaný s (novým) tvrzením, že účastníci si dohodli, že smlouva o dílo bude mít písemnou formu. K tomuto tvrzení dovolací soud nemohl přihlídnout, neboť jak již bylo výše vyloženo, nemůže při rozhodování o dovolání přihlížet k tvrzením či námitkám, jež mohl žalovaný uplatnit v průběhu odvolacího řízení, a přesto tak neučinil.

Výhradou vůči závěru o určitosti předmětu plnění smlouvy o dílo (a tím i její platnosti) vystihl dovolatel dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř., jímž lze odvolacímu soudu vytýkat, že jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

Nesprávné právní posouzení věci může spočívat v tom, že odvolací soud věc posoudil podle nesprávného právního předpisu, nebo že správně použitý právní předpis nesprávně vyložil, případně jej na zjištěný skutkový stav věci nesprávně aplikoval.

Podle § 37 odst. 1 obč. zák. právní úkon musí být učiněn svobodně a vážně, určitě a srozumitelně; jinak je neplatný.

Podle § 40 odst. 1 obč. zák. nebyl-li právní úkon učiněn ve formě, kterou vyžaduje zákon nebo dohoda účastníků, je neplatný.

Podle § 40a obč. zák. jde-li o důvod neplatnosti právního úkonu podle ustanovení § 49a, § 140, § 145 odst. 2, § 479, § 589, § 701 odst. 1, § 775 a § 852b odst. 2 a 3 považuje se právní úkon za platný, pokud se ten, kdo je takovým úkonem dotčen, neplatnosti právního úkonu nedovolá. Neplatnosti se nemůže dovolávat ten, kdo ji sám způsobil. Totéž platí, nebyl-li právní úkon učiněn ve formě, kterou vyžaduje dohoda účastníků (§ 40).

Podle § 46 odst. 1 obč. zák. písemnou formu musí mít smlouvy o převodech nemovitostí, jakož i jiné smlouvy, pro něž to vyžaduje zákon nebo dohoda účastníků.

Podstatné náležitosti (essentialia negotii) smlouvy o dílo tvoří dohoda o předmětu smlouvy (o díle) a o poskytnutí ceny za dílo. Pro uzavření smlouvy o dílo není předepsána zvláštní forma, a to ani v případě, spočívá-li dílo ve zhotovení nemovitosti. Jestliže se však objednatel se zhotovitelem dohodnou na písemném uzavření smlouvy, je smlouva pro nedodržení formy neplatná, nikoliv však absolutně, nýbrž pouze relativně (§ 40 odst. 1 a § 40a obč. zák.). Z toho, že navrhovatel předložil návrh smlouvy písemně, nelze bez dalšího usuzovat, že projevil vůli uzavřít smlouvu v písemné formě (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. února 1998, sp. zn. 2 Odon 76/1997, publikovaný v časopisu Soudní judikatura číslo sešitu 14/98, pod SJ 100/98). O uzavřené smlouvě je zhotovitel díla povinen vydat objednateli písemné potvrzení, ledaže by dílo bylo zhotoveno na počkání (§ 632 obč. zák.). V ostatních případech je zhotovitel povinen vydat objednateli písemné potvrzení o uzavřené smlouvě, v němž uvede předmět plnění (dílo), jeho rozsah, jakost, cenu díla a dobu zhotovení, na nichž se strany ve smlouvě dohodly. Účelem písemného potvrzení je umožnit objednateli, aby prokázal, co bylo obsahem smlouvy; samo o sobě však nepředstavuje písemnou formu smlouvy, ale je jen písemným osvědčením o již uzavřené smlouvě.

Ze skutkových zjištění soudů obou stupňů, v návaznosti na obsah spisu, vyplývá, že žalobce na základě projektové dokumentace (typového) rodinného domu SYL 15 vyhotovené Ing. S. zahájil stavbu domu na pozemku st. parcely č. 830 v katastrálním území H. Na stavbu bylo vydáno stavební povolení dne 20. 7. 1998, č. j. OVÚP/22/732/98-Hý, a povolení k trvalému užívání (kolaudační

rozhodnutí) dne 12. 1. 2000, č. j. OVÚP/2/1478/1999/2000-Hý, obě odborem výstavby a územního plánování Městského úřadu ve Svitavách. Ve stádiu, kdy již z části (blíže nezjištěné) byly provedeny základové práce a částečně byl proveden zásyp – závážka, stavbu navštívil žalovaný, který se seznámil s dosud provedenými pracemi a na základě projektové dokumentace, rozpočtu, výkazu výměr a vydaného stavebního povolení se s žalobcem ústně dohodl, že pro něj dostaví podle uvedené projektové dokumentace rodinný dům. O jejich dohodě žalovaný pořídil listinu označenou za „smlouvu o dílo“, jejíž text je rozdělený do kapitol: předmět díla, cenové a fakturační podmínky, čas plnění, předání a převzetí díla, odpovědnost za sankční vztahy a společná ustanovení, končící záznamem, že byl pořízen ve Svitavách dne 23. 3. 1999, kterou podepsali oba účastníci řízení. V návaznosti na to došlo ke srovnání a dobetonování základů, zásyp, který se nacházel uvnitř zděním ohraničených základů, byl rovnoměrně rozhrabán a zhutněn vodou (při zahájení stavební činnosti žalovaného byla kanalizace volně pospojovaná a položená, nezasypaná a viditelná na celém základu). Na takto připravený násyp byl navezen recyklát představovaný drceným štěrskem s asfaltem o síle asi 10-15 cm a následně se pokládá beton. Podle předložené projektové dokumentace žalovaný dům zhotovil a bylo vydáno rozhodnutí o jeho trvalém užívání.

Přestože žalovaný namítá neurčitost smluvního ujednání o tom, co mělo být smlouvou o dílo zhotoveno (co bylo předmětem jeho závazku), mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalovaný předtím, než vyhotovil listinu ze dne 23. 3. 1999, se seznámil se stavem dosud provedených prací na stavbě domu a že v souladu s projektovou dokumentací (typového) rodinného domu SYL 15 vyhotovenou Ing. S. pro žalobce vystavěl dům dnes čp. 540 na stavební parcele č. 830 v obci a k. ú. H. Jelikož si smluvní strany nedohodly, že smlouva musí mít písemnou formu, stačilo, že předmět plnění byl dohodnut ústně na základě uvedené projektové dokumentace, stavebního povolení dne 20. 7. 1998, rozpočtu stavby a výkazu výměr; i z následného chování účastníků, kteří plnili své smluvní povinnosti, tj. chovali se podle smlouvy (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. dubna 2006, sp. zn. 33 Odo 938/2004), lze dovodit, že neměli pochyb o tom, jaké práce má žalovaný provést a jaký materiál musí použít k tomu, aby provedl dílo podle schválené projektové dokumentace, v souladu s vydaným stavebním povolením a aktuálním stavem staveniště. Nelze proto dospět k závěru, že smlouva o dílo je neplatná pro neurčitost jejího předmětu plnění. Okolnost, že v písemném potvrzení o uzavřené smlouvě o dílo ze dne 23. 3. 1999 není uveden odkaz na shora citované listiny, není způsobilá zpochybnit určitost ujednání o předmětu plnění, tak jak o něm bylo dosaženo ústní shody mezi účastníky řízení.

Prostřednictvím dovolacího důvodu podle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. dovolatel zpochybňuje závěr, že odpovídá i za vady části stavby, které neprováděl, a prosazuje názor, že odpovědnost za tyto vady nese předchozí zhotovitel.

Podle § 645 obč. zák. zhotovitel odpovídá za vady, které má věc na zakázku zhotovená při převzetí objednatel, jakož i za vady, které se vyskytnou po převzetí věci v záruční době. Stejně odpovídá za to, že věc má vlastnosti objednatel při zakázce vymíněné [odstavec 1)]. Zhotovitel odpovídá za vady provedené zakázky, jejichž příčinou je vadnost materiálu dodaného objednatel či nevhodnost jeho pokynů, jestliže objednatel na vadnost materiálu či nevhodnost jeho pokynů neupozornil [odstavec 2)].

Výklad ustanovení § 645 obč. zák. nečiní v právní teorii ani soudní praxi problémy (srov. Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol., Občanský zákoník II., § 460–880, Komentář, 1. vydání, Praha C. H. Beck, 2008, str. 1665, str. 1647). Z prvního odstavce § 645 obč. zák. jednoznačně vyplývá, že zhotovitel odpovídá jak za vady, které má věc zhotovená na zakázku v době plnění, tj. při převzetí věci objednatel, tak za vady, které se vyskytnou po plnění v záruční době. Jde o odpovědnost objektivní, která vzniká nezávisle na zavinění zhotovitele. Z druhého odstavce § 645 obč. zák. se pak podává, že zhotovitel odpovídá i za vady, jejichž příčinou byla vadnost materiálu dodaného objednatel nebo nevhodnost jeho pokynů. Za takové vady neodpovídá zhotovitel jen v

případě, že splnil svou povinnost objednatele na nevhodnost materiálu nebo pokynů upozornit (§ 637 odst. 1 obč. zák.). Za nedostatky materiálu se přitom považují nejen jeho zjevné vady (skryté vady materiálu nelze před zhotovením díla zjistit), ale i takové jeho vlastnosti, které znemožňují objednané dílo řádně zhotovit. V případě pokynů objednatele otázka, zda zhotovitel nevěděl (nemohl zjistit), že pokyn objednatele vystavět podle projektové dokumentace rodinný dům na místě, které mu určil (tj. tam, kde již z části byly provedeny stavební práce), a zda na základě svých odborných znalostí a technologických možností mohl a měl zjistit nevhodnost připraveného podloží a dosud provedených stavebních prací, souvisí s otázkou jeho zavinění, která – jak vyplývá ze shora uvedeného výkladu – při objektivní odpovědnosti (tj. odpovědnosti za výsledek) je bez právního významu. Své odpovědnosti se nemůže zprostit ani s poukazem na zaviněné protiprávní jednání třetích osob. V případě pokynu objednatele, u něhož byla nevhodnost zjištěna až dodatečně, nastává stejná situace jako u skrytých vad objednatelem dodaného materiálu; za tyto nedostatky nese – objektivně – odpovědnost zhotovitel. Povinnost upozornit na nevhodnost pokynů je povinností objektivní, neboť zhotovitel nese následky jejího nesplnění i tehdy, jestliže o nevhodnosti nevěděl (nemohl vědět). Zákonným důsledkem nesplnění této povinnosti je pak odpovědnost za vady zhotovené věci podle § 645 odst. 2 obč. zák.

Se zřetelem ke shora uvedenému jsou proto nerozhodné otázky možnosti žalovaného zjistit skryté vady dosud provedených stavebních prací a spoluzavinění žalobce na vzniklých vadách díla, které chtěl žalovaný ozřejmit dokazováním (zejména revizním znaleckým posudkem). Vada řízení spojená s nezjišťováním těchto okolností nemohla (i kdyby byla dána) nic změnit - s přihlédnutím ke shora učiněným závěrům - na právním posouzení věci a dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. a) o. s. ř. tak nebyl uplatněn důvodně.

Jak vyplývá z § 242 odst. 4 o. s. ř., účastníci mohou v dovolání měnit dovolací důvody jen po dobu trvání lhůty k dovolání. Uplatněním dovolacího důvodu se přitom míní nejen to, který z dovolacích důvodů byl použit, ale zejména jak byl po obsahové stránce vylíčen. Z těchto důvodů nemohl dovolací soud přihlédnout k obsahu doplnění dovolání ze dne 30. 9. 2008 a ze dne 12. 1. 2009 sepsaných žalovaným (a nikoli jeho advokátem), jenž nejsou obsahově rozvinutím odůvodnění již dříve uplatněných dovolacích důvodů podle § 241a odst. 2 písm. a) a b) o. s. ř.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)
- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výděлку \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)